

Schadevergoedingsregeling waterstaatswerken Wetterskip Fryslân (onderhoud, aanleg en wijziging)

Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

bestuur:	het dagelijks bestuur van Wetterskip Fryslân;
verzoek:	een verzoek om schadevergoeding als bedoeld in artikel 4:126 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) wegens schade door onderhoud, aanleg of wijziging van waterstaatswerken door of namens het waterschap;
schade:	schade als bedoeld in artikel 4:126 van de Awb en de afdelingen 15.1 en 15.2 Omgevingswet, veroorzaakt door onderhoud, aanleg of wijziging van waterstaatswerken door of namens het waterschap;

Het verzoek om schadevergoeding

Artikel 2

1. Het bestuur kent aan de verzoeker die schade lijdt, een schadevergoeding toe als volgt:

(gewijzigd 1-1-2026)

Werkzaamheden	Schade en schadevergoeding
Gewoon onderhoud van hoofdwat	Structuurschade bij buitengewone weersomstandigheden: Het tarief volgens lid 2 of schadeherstel door het waterschap.
Eénzijdig gewoon onderhoud van hoofdwat	Schade wegens ontvangst en verwijderen van de onderhouds- specie één keer per twee jaar: € 0,46 per strekkende meter.
Zomeronderhoud van hoofdwat	Schade wegens ontvangst en verwijderen van specie bij onder- houd bij meer dan drie keer per jaar. Vanaf de vierde maal: € 0,22 per strekkende meter per onderhoudsbeurt.
Buitengewoon onderhoud (excl. baggeren)	Gewassenschade en structuurschade volgens de leden 2 en 3 of (bij structuurschade) schadeherstel door het waterschap. Bij gebruik van gronden vergoeding in het kader van de mestwetgeving volgens lid 4.
Baggeren van hoofdwat	Schade wegens ontvangst en verwijderen van baggerspecie: Tot 3 m3 / m1 (na indroging) Bouwland: € 1,50 per m1 Grasland: € 2,24 per m1 Boven 3 m3 / m1 (na indroging) Bouwland: € 1,87 per m3 Grasland: € 3,36 per m3 Geen vergoeding voor baggeren met baggerpomp
Eénzijdig baggeren van hoofdwat	Alle m3: Bouwland: € 1,87 per m3 Grasland: € 3,36 per m3 Geen vergoeding voor baggeren met baggerpomp

dat na indroging in veengebieden 60% en in zand- en kleigebieden 70% overblijft.	
Aanleg en wijziging van waterstaatswerken	Tijdelijk gebruik van gronden Vergoeding wegens gewassenschade en structuurschade volgens de leden 2 en 3 of (bij structuurschade) schadeherstel door het waterschap. Vergoeding in het kader van de mestwetgeving volgens lid 4. Vergraven van gronden <u>Wateren</u> Vergoeding is 100 % van de waarde in het economisch verkeer. Vergoeding is 100 % van de inkomensschade. <u>Waterkeringen</u> Vergoeding is 90 % van de waarde in het economische verkeer en 100 % van de inkomensschade op basis van afkoop. Rietoever - Bij vergraven van gronden tot rietoever is de vergoeding 100% van de waarde in het economisch verkeer, 100% van de inkomensschade.

2. **Gewassenschade overeenkomstig de tarieven teeltjaar van LTO en Netbeheer Nederland en Vewin , structuurschade wordt door het waterschap zelf bepaald.**

Gewassenschade en structuurschade per m2 werkstrook			
Structuurschade voor gebruiker	€ 0,09	Zetmeelaardappelen	€ 0,68
Weide, gras- en hooiland (gangbaar)	€ 0,32	Consumptieaardappelen	€ 0,90
Biologisch gras- en hooiland	€ 0,38		
Tarwe	€ 0,26		
Mais	€ 0,33		
Gerst	€ 0,23		
Suikerbieten	€ 0,47		

Voor gewassen op contractteelt, zoals peulvruchten en cichorei wordt uitgegaan van de contractprijzen.

3. Vergoeding voor gewassenschade weide, gras en hooiland wordt berekend volgens onderstaande staffel:

Mnd.	Jan	Feb	Mrt	April	Mei	Juni	Juli	Aug	Sept	Okt	Nov	Dec	Totaal
%	0	0	0	10	21	18	17	13	11	10	0	0	100

4. De schadevergoeding in verband met de mestwetgeving wordt berekend volgens de volgende formule: de door de Europese commissie toegestane hoeveelheid stikstof per hectare gedeeld door de hoeveelheid stikstof per m3 mest maal de afvoerkosten per m3.
5. De in lid 1 genoemde bedragen worden jaarlijks per 1 januari aangepast aan de hand van het door het CBS verstrekte prijsindexcijfer. Dit geldt ook voor de structuurschade uit lid 2.
6. De in lid 2 genoemde tarieven, behalve voor structuurschade, volgen de tarieven teeltjaar van LTO en Netbeheer Nederland en Vewin die ieder jaar rond juni worden vastgesteld.
7. Voor de biologische veehouderij hanteert het waterschap een plus van 6 cent bovenop de LTO-tarieven.

Uitzonderingen

Artikel 3

Geen schadevergoeding wordt verleend:

1. voor het storten van specie op gronden in eigendom van het waterschap welke door het waterschap om niet in gebruik zijn gegeven.
2. bij éézijdig gewoon onderhoud indien de gronden aan weerszijden van de watergang dezelfde eigenaar hebben.
3. bij éézijdig gewoon onderhoud indien het betreft een lengte van minder dan 100 meter en bij zomeronderhoud indien het betreft een lengte van minder dan 200 meter.

Inwerkingtreding, overgangsbepaling en citeerartikel

Artikel 4

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na bekendmaking.
2. Deze regeling wordt aangehaald als "Schadevergoedingsregeling waterstaatswerken".

Aldus vastgesteld in de vergadering van het dagelijks bestuur op 31 augustus 2010 en laatst gewijzigd in de vergadering van 11 november 2025.
(bedragen geïndexeerd op 01-01-2026).

L.M.B.C. Kroon
dijkgraaf

E. van der Kuil
interim secretaris-directeur

Algemene toelichting

1. Inleiding

Deze schadevergoedingsregeling heeft betrekking op schade die door of namens het waterschap (bv door loonbedrijven) wordt aangericht bij aanleg, wijziging of onderhoud van waterstaatswerken. Het waterschap is onder voorwaarden op grond van afdeling 4.5 Awb en de afdelingen 15.1 en 15.2 van de Omgevingswet gehouden om schade te vergoeden. De schadeoorzaken zijn limitatief opgesomd in de Omgevingswet. Er zijn dus geen andere schadeoorzaken mogelijk dan die in de Omgevingswet staan. Staat een schadeoorzaak niet genoemd dan kan hier geen nadeelcompensatie voor worden verstrekt. De regeling nadeelcompensatie uit de Omgevingswet is een aanvulling op afdeling 4.5 Nadeelcompensatie in de Awb. Deze treedt uiterlijk tegelijk in werking met de Omgevingswet. Zie ook de toelichting bij onze Nadeelcompensatieverordening.

Beleidsregels - schadevergoedingsregelingen

Hoewel de schadeoorzaken limitatief zijn opgesomd zijn waterschappen wel bevoegd om beleidsregels op te stellen waarin het begrip schade wordt geconcretiseerd. Wetterskip Fryslân heeft beleidsregels voor verschillende schadesoorten namelijk voor gebouwschade door peilbeheer en voor schade door gecontroleerd inunderen van waterbergingsgebieden.

2. Doel van de schadevergoedingsregeling

De onderhavige schadevergoedingsregeling is een beleidsregel voor schade die ontstaat door onderhoudswerkzaamheden, aanleg en wijziging van waterstaatswerken door het waterschap. In de regeling is bepaald in welke gevallen schade wordt vergoed en welke bedragen worden uitgekeerd.

3. Schade – uitgangspunten van de Omgevingswet

Uitgangspunt van de Omgevingswet is dat recht op schadevergoeding alleen bestaat voor de schade die uitgaat boven het normaal maatschappelijk risico dat elke burger hoort te dragen en bovendien onevenredig is. Niet elke schade wordt vergoed en als er wordt vergoed, is de schadevergoeding in veel gevallen niet volledig (Memorie van Toelichting op de Omgevingswet: MvT, TK, vergaderjaar 2017–2018, 34 986, nr. 3, pagina 17 e.v.).

Aan de uitgangspunten van de Omgevingswet is in de schadevergoedingsregeling als volgt toepassing gegeven:

Bij gewoon onderhoud wordt alleen bij uitzondering schadevergoeding gegeven nl alleen bij structuurschade bij buitengewone weersomstandigheden.

Bij buitengewoon onderhoud (exclusief baggeren) is de schadevergoeding volledig. Bij baggeren gelden vaste bedragen per m3; de schadevergoeding zal mogelijk in bepaalde omstandigheden niet volledig zijn.

Bij tijdelijk gebruik van gronden in het kader van de aanleg of wijziging van waterstaatswerken gelden de vergoedingen die ook gelden bij buitengewoon onderhoud. Bij blijvend gebruik of het vergraven van gronden in verband met aanleg of wijziging van waterstaatswerken wordt een schadevergoeding gegeven die gelijk of vrijwel gelijk is aan de waarde van de gronden. Bovendien wordt schadevergoeding gegeven gegens inkomensverlies.

In de artikelsgewijze toelichting wordt het bovenstaande verder uitgewerkt.

4. Schade en gedoogplichten

In hoofdstuk 10 van de Omgevingswet is een regeling voor gedoogplichten opgenomen. Het betreft de verplichting van rechthebbenden – vaak grondeigenaren – om bepaalde handelingen die in het publiek belang nodig zijn te gedogen. De handelingen moeten redelijkerwijs nodig zijn voor de vervulling van de waterschapstaken. Voor een aantal gedoogplichten moet een aparte beschikking worden genomen. Dat is het geval met de plicht om onderzoeken en de aanleg of wijziging van waterstaatswerken toe te staan (artikel 10.17 Omgevingswet). Deze verplichtingen worden dus steeds per individueel geval per beschikking opgelegd. Voor het gedogen van onderhouds- en herstelwerkzaamheden inclusief de ontvangstplicht van onderhoudsspecie (artikel 10.3) is geen beschikking nodig. De plicht vloeit direct uit de wet voort.

Voor de schade door gedoogplichten uit de afdelingen 10.2 en 10.3 van de Omgevingswet, bevat afdeling 15.2 een specifieke regeling. Schade door de wettelijke gedoogplichten uit afdeling 10.2 (zonder dat een beschikking nodig is), zoals die van artikel 10.3 voor onderhoud, komt voor vergoeding in aanmerking:

- als die boven het normale maatschappelijke risico uitgaat;
- voor zover de rechthebbende in vergelijking met anderen onevenredig zwaar wordt getroffen.

De schade door gedoogplichten opgelegd bij gedoogplichtbeschikking, zoals die voor de aanleg of wijziging van een waterstaatswerk (artikel 10.17 Omgevingswet) wordt aan de rechthebbenden volledig vergoed.

In de wet is opgenomen dat de gedoogplichten die met beschikking worden opgelegd pas mogen worden opgelegd indien met de rechthebbende op de onroerende zaak ondanks een redelijke poging daartoe geen schriftelijke overeenstemming is bereikt over het gebruik daarvan (artikel 10.11 sub b Omgevingswet). Indien handelingen van het waterschap worden gerealiseerd op basis van een overeenkomst vindt de schadeafhandeling ook in dat kader plaats.

Artikelsgewijze toelichting

Dit onderdeel licht toe welke vergoedingen worden verleend bij de verschillende schade- soorten genoemd in artikel 2 op basis van de uitgangspunten behandeld in paragraaf 3 van de toelichting.

Verzoek om schadevergoeding

Conform het gestelde in artikel 4:126 Awb zal schadevergoeding alleen desgevraagd gegeven worden op verzoek. Dit betekent dat ambtshalve geen schadevergoeding wordt gegeven. Bij projecten waarbij tevoren vaststaat dat er recht op schadevergoeding bestaat (bv baggerprojecten) zal zoveel mogelijk worden gewerkt met een formulier waarin zowel de aanvraag voor een schadevergoeding als het toekenningsbesluit is opgenomen.

Artikel 2

I. Onderhoud

In deze regeling wordt onderscheid gemaakt tussen gewoon onderhoud, buitengewoon onderhoud en baggeren.

1. Gewoon onderhoud

Jaarlijks vindt onderhoud plaats aan wateren en waterkeringen. Het waterschap is onderhoudsplichtige van de hoofdwatgangen. Van de overige wateren is onderhoudsplichtige degene die daarvoor in de legger is aangewezen, meestal is dat de aangrenzende eigenaar.

Het waterschap ziet schade die ontstaat bij gewoon onderhoud gelet op de aard en de ernst ervan in het algemeen niet als onevenredige schade in de zin van artikel 15.13 van de Omgevingswet. De schade is bovendien voorzienbaar. Alleen schade aan percelen veroorzaakt door onderhoudswerkzaamheden tijdens zeer natte perioden (structuurschade) zal worden vergoed.

Gewas: schade aan gewas zal ontstaan indien er nog niet is geoogst. Als gewassen nog niet zijn geoogst zal het waterschap hiermee zo veel mogelijk rekening houden. De waterstaat- kundige verzorging kan echter met zich meebrengen dat uitstel ongewenst is en omrijden zal vaak niet mogelijk of niet gewenst zijn. Indien schade aan gewas wordt toegebracht zal deze schade niet worden vergoed. De gebruiker heeft een risico genomen dat hij zelf moet dragen.

Percelen: van schade aan het perceel bij gewoon onderhoud (structuurschade) zal over het algemeen alleen sprake zijn bij buitengewone weersomstandigheden, in zeer natte perioden. Dan kan een structuurschade (spoorvorming) aan percelen ontstaan. Deze schade zal worden vergoed of hersteld.

Eénzijdig onderhoud.

Bij het onderhoud van de hoofdwatgangen wordt de vrijkomende specie in het algemeen verdeeld over de aan weerszijden van het water gelegen percelen. Soms zijn er fysieke belemmeringen zoals bebouwing, beplanting en boomwallen. Indien dat het geval is kan de specie slechts op één kant worden gedeponeerd. Hierdoor worden elk jaar dezelfde percelen belast (betreden van het perceel, ontvangen en verwijderen van specie). De percelen worden onevenredig zwaar belast hetgeen de reden is voor een schadevergoeding.

Zomeronderhoud

Sommige watgangen dienen vaak te worden onderhouden. Met name is dat het geval met hoogwatercircuits en voor wateren op de hogere gronden. Het onderhoud vindt alleen 's zomers plaats en heeft alleen betrekking op het verwijderen van de begroeiing uit het stroomprofiel. De taluds worden niet geschoond. De te ontvangen en te ruimen specie heeft daarom niet het volume als bij het onderhoud in het najaar. De vergoeding is gebaseerd op de opruimings- en transportkosten. De reden dat dit bedrag veel lager is dan het bedrag dat is genoemd bij gewoon onderhoud, is dat de hoeveelheden aanzienlijk geringer zijn. Indien in een kalenderjaar gronden voor de vierde keer worden belast zal het waterschap een vergoeding geven wegens onevenredige schade.

2. Buitengewoon onderhoud (excl. baggeren van wateren)

Periodiek vindt buitengewoon onderhoud plaats aan de waterstaatswerken. Hieronder wordt verstaan het onderhoud aan waterstaatswerken dat uitgaat boven het gewoon onderhoud. Voorbeelden: het vervangen van duikers, stuwen, inlaten of andere kunstwerken, het aanbrengen of herstellen van beschouwing, renovatie van gemalen of buitengewoon onderhoud aan waterkeringen.

Het waterschap herstelt of vergoedt de schade wegens gebruik van gronden en de schade aan gewassen volgens de tarieventabel opgenomen in lid 2 en volgens de in lid 3 opgenomen staffel. Daarnaast geeft het waterschap een vergoeding in het kader van de mestwetgeving. Hiervoor geldt een vast bedrag per maand, zie de toelichting op artikel 2, lid 4. Gangbaar in de tabel betekent dat er geen bijzondere beheerpakketten op het land liggen, dus geen beperkingen qua maaien etc..

3. Baggeren

Periodiek wordt hoofdwater gebaggerd. De frequentie is afhankelijk van het soort gebied en van de omstandigheden. Voor de berekening van de schadevergoeding wordt uitgegaan van de hoeveelheid bagger na indroging. Voor de hoogte van de schadevergoeding wordt verschil gemaakt tussen weiland en bouwland. De kosten van verwerking van bagger op bouwland zijn lager. Op akkerbouwpercelen gedeponeerde specie zou in de normale bewerkingscyclus kunnen worden verspreid en verwerkt. Bij grasland is dat niet het geval, vandaar de hogere vergoeding.

Bovendien ontstaat er bij weiland – anders dan bij bouwland – schade aan het grasgewas. De schade aan grasgewas is in de schadevergoeding verdisconteerd. Aan akkerbouwgewassen zal geen schade ontstaan omdat het waterschap - over het algemeen - geen baggerwerkzaamheden uitvoert in perioden dat er nog niet is geoogst. De agrariër wordt per brief gewaarschuwd in welke periode er gebaggerd wordt en dient voor die tijd zijn gewas te oogsten. Net als bij het gewoon onderhoud (hekkelen) van hoofdwater geldt dat schade aan gewas zal ontstaan indien er nog niet is geoogst. Als gewassen nog niet zijn geoogst zal het waterschap hiermee zoveel mogelijk rekening houden. De waterstaatkundige verzorging kan echter met zich mee brengen dat uitstel ongewenst is en omrijden zal vaak niet mogelijk of niet gewenst zijn. Indien schade aan gewas wordt toegebracht zal deze schade niet worden vergoed. De gebruiker heeft een risico genomen dat hij zelf moet dragen.

Baggeren vindt plaats in de maanden van het jaar dat dit is toegestaan op grond van de Gedragscode Flora- en Faunawet.

Het meten, berekenen en uitbetalen van de schadevergoeding kan zo spoedig mogelijk na het baggeren plaatsvinden. Indien de vaststelling van de schade direct na het baggeren plaatsvindt wordt verondersteld dat na indroging in veengebieden 60% en in zand- en kleigebieden 70% over blijft.

Er wordt geen vergoeding betaald voor de verwerking van bagger die verspreid is met een baggerpomp. Reden hiervoor is dat er in dat geval geen sprake is van onevenredig zware schade. Er wordt een baggerpomp ingezet, die de bagger over een breedte van 15-20 meter kan verspreiden. Hoewel bagger nutriënten bevat, zijn deze niet of nauwelijks werkzaam op grasland. Door het baggeren in de herfst uit te voeren vóór 1 november is er het minste effect op de besmeuring van gras en blijft het effect op de opbrengst van het land en/of de mogelijkheid om het vee te kunnen weiden zeer beperkt.

4. Eénzijdig baggeren van hoofdwateren

Bij éénzijdig baggeren is de vergoeding hoger dan bij tweezijdig baggeren. De reden is dat bij baggeren niet de volledige schade wordt vergoed (zie hiervoor). Het gevolg zou zijn dat de eigenaren bij éénzijdig baggeren dan tweemaal een niet volledige schadevergoeding zouden ontvangen. Met een hogere vergoeding wordt dit voorkomen. Ook bij éénzijdig baggeren wordt geen vergoeding betaald voor de verwerking van bagger die verspreid is met een baggerpomp. Ook in dat geval is er geen sprake van onevenredig zware schade (zie hiervoor dezelfde toelichting als onder 1.3.)

II. Aanleg en wijziging van waterstaatswerken

Bij aanleg en wijziging van waterstaatswerken moet worden gedacht aan de aanleg van bv waterkeringen, de aanleg en verbetering van wateren of de bouw van gemalen en kunstwerken.

De onderhavige schadevergoedingsregeling heeft betrekking op de situatie dat het waterschap wegens rechtmatig handelen of besluiten schade aanbrengt aan percelen. In veel gevallen neemt het waterschap niet een éénzijdig besluit om gronden te gebruiken maar komt zij dit met de rechthebbenden overeen. De rechthebbenden gaan met het gebruik akkoord. In dat geval zal bij overeenkomst een vergoeding worden vastgesteld. Formeel is deze schadevergoedingsregeling dan niet van toepassing.

De hoogte van de schadevergoedingen in deze regeling is echter gelijk aan de schadevergoeding die wordt verleend in het geval het gebruik niet wordt afgedwongen via de gedoogbepalingen maar wordt overeengekomen. De schadevergoedingsregeling heeft betrekking op de gevallen waarin het gebruik van percelen tijdelijk moet worden gedoogd en de gevallen waarin de staat van het onroerend goed blijvend wordt aangetast. Dat laatste is bijvoorbeeld het geval indien gronden worden vergraven tot watergang of wanneer een waterkering wordt verbreed.

De schade door gedoogplichten opgelegd bij gedoogplichtbeschikking, zoals die voor het vergraven van grond tot water, wordt volledig vergoed. Alle schade, die de eigenaar rechtstreeks en noodzakelijk lijdt, dient vergoed te worden. Ook erfpachters en pachters dienen een volledige schadeloosstelling te krijgen. De vermogens- en inkomensposities dienen vóór en ná het overheidsingrijpen gelijk te zijn. Het feit dat de wetgever in artikel 10.17 van de Omgevingswet de bevoegdheid heeft opgenomen om aan rechthebbenden, die niet willen meewerken aan de aanleg of wijziging van een waterstaatswerk, een gedoogplicht op te leggen, gaat dus gepaard met een volledige schadeloosstelling.

Een volledige schadeloosstelling is opgebouwd uit de volgende componenten:

- Vermogensschade (waaronder de werkelijke waarde en de waardevermindering van het overblijvende);
- Inkomensschade;
- Financieringsschade;
- Bijkomende schaden.

Onder inkomensschade wordt verstaan de schade die de eigenaar, erfpachter of pachter lijdt, voortvloeiende uit een derving van inkomsten, welke een rechtstreeks gevolg is van het verlies van het eigendom of het gebruiksrecht.

1. Tijdelijk gebruik van gronden

In het geval gronden van anderen tijdelijk worden gebruikt (bv werkstroken voor de aanleg van een kade of het graven van een watergang) zal het waterschap – indien er schade is – zelf herstellen of een vergoeding geven voor structuurschade en gewasschade volgens de tabel van artikel 2 en de in lid 3 genoemde staffel. Ook zal een vergoeding worden gegeven in het kader van de mestwetgeving voor de periode dat gronden niet kunnen meetellen in het kader van deze wetgeving.

2. Vergraven van gronden

Wateren:

Bij verbreding van watergangen worden gronden vergraven tot water. De vergoeding bedraagt 100 % van de waarde in het economisch verkeer en 100 % van de inkomensschade op basis van afkoop. De economische waarde van gronden die zijn vergraven tot water is vrijwel nihil.

Waterkeringen:

Bij verbreding en verhoging van waterkeringen zal het buitentalud steiler worden, in het algemeen 1:3. Voor agrarisch gebruik zijn er dan minder mogelijkheden. Het waterschap vergoedt 90 % van de waarde op basis van de waarde in het economisch verkeer en 100 % van de inkomensschade op basis van afkoop. Voor een schadevergoeding in het kader van de mestwetgeving is geen aanleiding omdat de gronden in het kader van deze wetgeving mee blijven tellen.

Indien en voorzover bij de verbreding en verhoging van keringen gronden welke deel uitmaakten van de oude kering in gebruik worden genomen als rietoever, wordt voor dit gedeelte een hogere vergoeding gegeven nl een vergoeding van 100% van de waarde in het economisch verkeer. Dit omdat de economische waarde – net als bij wateren – na ingebruikneming vrijwel nihil zal zijn.

Voorschot

Op basis van artikel 10 van de nadeelcompensatieverordening kan een voorschot worden verleend. Indien daar om wordt verzocht wordt dit bij aanleg en wijziging van waterstaatswerken als volgt geregeld:

- a. Voor aanvang van de uitvoering wordt een voorschot uitbetaald, waarbij het voorschot ca de helft van de totale schadevergoeding bedraagt, welke in dat jaar wordt voorzien;
- b. Na afloop van ieder jaar wordt de totale schadevergoeding over dat jaar uitbetaald;
- c. Na oplevering de definitieve schadevergoeding uitbetalen.

Een voorschot zal alleen worden gegeven als het project minimaal twaalf maanden duurt en de schadevergoeding per rechthebbende op schadevergoeding minimaal € 1500,- bedraagt.

Leden 2 en 3

Voor wat betreft de tarieven sluit de schadevergoedingsregeling aan bij de tabel van LTO en Netbeheer Nederland en Vewin (vereniging van waterbedrijven Nederland). Gewassen die hier niet worden benoemd worden bepaald door het waterschap, bijvoorbeeld met behulp van het handboek Kwantitatieve Informatie (KWIN) van Wageningen.

In lid 3 is een staffel opgenomen. Deze staffel is ontleend aan de door de Dienst Landelijk Gebied gehanteerde regeling bij landinrichtingswerken. Volgens deze regeling wordt gewas- schadevergoeding gegeven voor de tijd dat de grond geen gewas voortbrengt. Derhalve de periode vanaf ingebruikneming van de grond door het waterschap tot het moment waarop er weer groei van het gewas is. De schadevergoeding wordt bepaald aan de hand van de staffel en wordt dus per maand vastgesteld. De vergoedingen die zijn opgenomen in lid 2 zijn de bedragen die voor een kalenderjaar gelden.

Lid 4

Agrariërs mogen gronden die (tijdelijk) niet meer in gebruik zijn niet opgeven in het kader van de mestwetgeving. De agrariër lijdt dus schade als het waterschap (tijdelijk) gebruik maakt van zijn gronden. De schade zal worden vergoed. Schade in verband met de mestwetgeving is er uiteraard alleen bij gebruik van gronden waarop de mestwetgeving van toepassing is, en deze niet opgegeven kunnen worden voor de mestwetgeving. Het in lid 4 van artikel 2 genoemde bedrag komt overeen met de werkelijke kosten.

Het verlies van een oppervlakte grond leidt tot mestschade wanneer een agrariër zelf geen plaatsingsruimte meer heeft en gedwongen wordt om mest af te voeren. Ook als er voldoende ruimte is, is er

schade nl omdat hij de ruimte die over is niet kan gebruiken voor het plaatsen van mest die van elders wordt aangevoerd.

Bij de berekening van de vergoeding wordt uitgegaan van 170 kg stikstof per hectare. Dit is de hoeveelheid die agrariërs mogen gebruiken per hectare grasland en bouwland, uitgezonderd nog een klein deel derogatie.

De mestschade kan dan als volgt worden berekend (voorbeeld op basis van peildatum vaststelling regeling november 2025):

- 170 kg stikstof per hectare;
- circa 4,5 kg stikstof per m³ mest;
- afvoer mest kost circa € 30,- per m³;

De mestplaatsingsruimte is 170 kg N/4,5 kg N is 38 m³ mest per hectare. De mestschade die optreedt als gevolg van het verlies grond is 38 m³ maal € 30,- is circa € 1140,- per hectare per jaar. Dit is € 0,0095 (afgerond) per m² per maand.

De hoogte van de vergoeding is gelijk aan het bedrag dat wordt uitgekeerd in de gevallen waarin niet deze schadevergoedingsregeling van toepassing is maar schade wordt betaald op basis van overeenkomsten.

Artikel 3

Lid 1

In sommige situaties waarin schade is veroorzaakt blijft een vergoeding achterwege. Dat is het geval indien gronden om niet door het waterschap in gebruik zijn gegeven. Reden hiervoor is dat de gebruiker al een voordeel geniet. De schade kan daarom redelijkerwijs voor rekening van de gebruiker van de gronden blijven.

Lid 2

Voor een schadevergoeding bij éézijdig onderhoud is geen reden indien de eigenaar aan weerszijden van het water dezelfde persoon is. Schade bij onderhoud wordt niet vergoed. Het éézijdig onderhoud aan de wateren brengt hem daarom niet in een nadeliger situatie.

Lid 3

Verder geldt er een efficiëncygrens. Het stellen van grenzen aan te betalen bedragen uit praktische overwegingen is niet ongebruikelijk. In de schadevergoedingsregeling "Gebouwschade door peilbeheer" is ook een grens gesteld. Geen schadevergoeding wordt verleend indien het gaat om geringe lengten. Bij de berekening van het aantal meters wordt uitgegaan van aaneengesloten lengten aan een hoofdwater en niet wat een eigenaar – verspreid over het beheersgebied – totaal aan percelen bezit langs hoofdwateren waar éézijdig onderhoud plaatsvindt. De verspreid over het waterschap gelegen percelen kunnen niet bij elkaar worden opgeteld.